(המשך מעמוד 17)

קביעות הרחוקות מלהוסיף כבוד כלשהו לצה"ל, והאסורות על־פי אמנת־ג'נבה בשטחים־כבושים.

כה אמר רפול במישפט מופז:

"צריך להבין שלמוכתרים יש אחריות אישית לגבי מה שקורה בכפריהם... הם יודעים מה נעשה בסביבה. לכן עוצרים אותם לצורכי חקירה... יש לסגור את בתי־הסהר, להעלות את התלמידים על אוטובוס, ולשלוח אותם מערבה עד שיאזל הדלק... הוריתי לטפל בהורים. הם יענישו את הילדים, ואצל הערבים זה עובד טוב מאוד..."

לשיא של ניסוח גזעני־פוליטי, המעיד על כיווני דרכו של רפול, הגיע הרמטכ"ל לשעבר בעת השתתפותו האחרונה כרמטכ"ל בישיבה של ועדת־החוץ־והביטחון. באותה ישיבה הבהיר רפול את השקפת־עולמו הבסיסית והגזענית:

"הערבים לעולם לא יצחו אותנו על־ידי זריקת אבנים. תשובתנו היא תשובה לאומית ציונית. על כל זריקת אבן — נקים עשרה ישובים. אם יהיו — ויהיו — מאה ישובים בין שכם לבין ירושלים, לא ייזרקו אבנים. אם זה יהיה המצב, הערבים יובלו רק להתרוצץ כמו גזקים בבקבוק, כמו גזקים מסוממים בתוך בקבוק..."

● עכשיו, לעשות סדר בפוליטיקה

כ שהוא לבוש בחולצת־טריקו ומיכנסי קורדרוי הכריז רפול במחצית נובמבר 1983 על הקמת תנועתו הפוליטית, בשם צומת („ציונות מתחדשת"). בשבועת־הייסוד של התנועה הגדיר את מטרותיה כך: „להסיר את איום־ההשמדה, להיות כוח־משיכה ליהודים בתפוצות; לשים דגש על ציונות, חלוציות ואידיאולוגיה; להקטין את התלות בגורמי חוץ; לדאוג לאחדות העם; לחתור להכרה בגבולות ארץ־ישראל, כולל רמת־הגולן..."

עוד קודם לכינום־היסוד של „צומת", קיבלה התנועה סכום־עתק של תרומה מגוף־אלמוני בחוץ־לארץ.

בין מייסדי צומת בולטים רבים מחברי „חוג עידודר", שהוא המרכיב הלאומני בתנועת־המושבים והתנועה הקיבוצית. חבריו נימנו בעבר על מייסדי תנועת ארץ־ישראל־השלמה ומייסדי תנועת־התחיה.

רכז הפעילויות בתנועה, המטיפה ל„חלוציות", הוא אליעזר („צ'יזה") כוהן, מי שהיה מנהל נמל־התעופה לוד, ובו בזמן למד לטוס במטוסי אל־על על חשבון הציבור, ששילם לו את משכורתו. דמות נוספת בצמרת צומת היא עורך־הדין יעקוב חרותי, מגיבורי „מחתרת־צריפין" בשנות ה־50, שנגזרו עליו אז עשר שנות מאסר, שמתוכן ריצה רק שנה וחצי בכלא. בין השאר נטען אז כי חרותי וחבריו שמו במערכת העולם הזה פצצה שפצעה את הקאריקטוריסט דוש.

בתו של חרותי, ערנה, משמשת כאמרגנית להופעותיו־הציבוריות של רפול.

הופעותיו של רפול לפני תלמידי בתי־ספר מקורה בהנחה שהפעילה את תנועת־החרות והליכוד במערכות־הבחירות האחרונות, לגבי הנטייה הלאומנית של תלמידי בתי־הספר. הופעותיו של רפול לפני מאגר אלקטוראלי טרי זה נועדו לבסס את מעמדו, ברגע שבו יחליט להציג את צומת בבחירות.

רפול הזמין במיסגרת צומת מחקר על גורמי־הכישלון של ד"ש. מסקנתו: „לד"ש חסר מנהיג של ממש."

רפול אינו מסתיר בהזדמנויות הפומביות שבהן צומת היא לעשות „סדר" בפוליטיקה הישראלית.

במיסגרת מסעו לביסוס תנועת צומת ביקר רפול במערכת ידיעות אחרונות הלאומנית, שם אמר בין השאר: „בארץ־ישראל חי רק עם אחד — העם היהודי, והאחרים הם מיעוטים. אם יש בעייה ערבית, לא רק אנחנו צריכים לפתור אותה. גם הערבים לא דאגו לבעייה היהודית. יש להם 22 ארצות, כסף רב, שפה משותפת ומינהגים זהים. הארצות הערביות יכולות לפתור את בעיותיהן טוב יותר מאיתנו. גם הסכנה הדמוגרפית־כביכול אינה מדוייקת, מפני שהישוב היהודי גדל באחוז וחצי לעומת הערבים ומאז 1967, יש גם הגירה של ערבים החוצה, בסדר גודל של 60 עד 70 אלף איש בשנה..."

רפול אינו הגנרל הראשון בהיסטוריה החפץ „לעשות סדר" בפוליטיקה. אבל, הוא הגנרל הראשון המאיים כך על הדמוקרטיה הישראלית.

דן עזמר ■

שידור

צל"ש

המלך עירום

● לעורך מוקד **יעקב אחימאיר**, על התוכנית שבה רואיין השר־ללא־תיק **אריאל שרון**. בתוכנית זו עמד אחימאיר כנשיא של בית־מישפט, שהחזיר בכל הזדמנות אפשרית את השר שרון למקומו, קרא לו לסדר, ואף עורר סידרה של שאלות עקרוניות.

אחימאיר ניצב במהלך הראיון איתן מול ניסיונות־ההתחמקות של שרון, שהסתתר מאחרי הפרוטוקולים של ישיבות־הממשלה, כרוצח האוחז בקרנות־המיזבח. אחימאיר גם ביטל בארשת־פנים מזולזלת את ניסיונותיו של שרון להטיל את האשמה במצב הנוכחי של המדינה על כל־התיקשורת.

„כותרת לילה" צעירה

● לעורך המישדר כותרת לילה, **דן רביב**, על סידרת דיוניו הליליים, שהביאו שני סוגים של בני־נוער, ערב אחר ערב. בערב הראשון: חשיפתם של שני קוקסינלים/יות, קטינים/ות, על תקן של וזנות להומוסקסואלים וזקנים. בתוכנית זו הצליח רביב להציג את אחד מפניה של החברה הישראלית, חברה המתאנה לחלשים ולאומללים שבה.

בתוכנית השניה עימת רביב שני תלמידי־שמינית. אחד מקיבוץ של השומר־הצעיר והאחר תלמיד תיכון חדש בתל־אביב, חבר תנועת־הנוער של התחיה. בהבדלי רמות־הטיעון של שני מתעמתים אלה בלטה התהום האלקטורלית בין שתי ארץ־ישראל.

בשני ראיונות קצרים, בעזרת ארבעה מרואיינים, הצליח רביב להעמיד את מחלקת סירטי־התעודה של הטלוויזיה כאביון בשער. התמונה שהציג רביב בכותרת הלילה היא התמונה שהיה על סירטי־התעודה של הטלוויזיה להציג.

מאחרי המירקע

גיבוי גבוה

לפני שידור הקטע המצולם בכולבוטק, שבו נראה אחד מעובדי מישרד־התיקשורת מקבל „שוחד" מידיו של סוכן־ביטוח עבור התקנת טלפון, נערך מאבק חריף.

מנהל הטלוויזיה, **טוביה סער**, שהוא ידידו האישי של עורך כולבוטק, **רמי גינת**, עשה כל מה שביכולתו כדי שלא לשדר את הקטע, שבו מצולם תהליך מסירת דמי־השוחד.

כאשר השתכנע גינת שלא יעלה בידו לשכנע את מנהל־הטלוויזיה וידידו, פנה ישירות אל מנכ"ל רשות־השידור, **יוסף לפיד** ושיכנעו. זה הורה לסער לאפשר את הקרנת הקטע, בהעניקו גיבוי מלא לגינת.

יבין ראה

הכתבה ששודרה בערב מותה של ה„שוועסטר זלמה", אחות בית־החולים שערי צדק בירושלים, עסקה בהרס ובהזנחה שבהם מוחזק בניין בית־החולים הזה, אחד מאתרי־היסוד של ירושלים החדשה.

אלא שכתבה זו לא צולמה ביוזמתם של כתבי מבט.

היא צולמה אחרי שבישיבת יום הראשון בבוקר של מערכת מבט סיפר עורך מבט שני, **חיים יבין**, שטייל במקום ונדהם למראה העזובה השוררת במקום.

מערכת מבט זיווגה את הדברים שראה יבין עם מותה של זלמה.

„לחתוך... לחתוך..."

החשש של מערכת מבט לטפל בהיבטים השונים של פרשת רצח גרינצוויג הגיע לכמה שיאים מדהימים, המעידים על דרך עבודתה. זה קרה במהלך תהלוכת־האזכרה לזיכרו.

בשלב הראשון נפסלה כתבה **פצולמת**, שתיארה את התהלוכה. ההוראות מחדר־החדשות היו להקרין אך ורק את העצרת, למרות שבתהלוכת־הזיכרון השתתפו 40 אלף איש ואשה.

במהלך מהדורת מבט של אותו ערב, היו מנכ"ל רשות־השידור, **יוסף לפיד**, ומנהל חטיבת־החדשות של הטלוויזיה, **יאיר שטרן**, על קו־הטלפון, והינחו את העריכה מבתיהם.

אחרי ששודר חלק מדבריו של יצחק בן־אהרון, קראו שניהם בטלפונים „לה... לחתוך..." ומנעו את השידור המתוקנ... נוסף בשידור־חי מרחבת אמיל ... בניין ראש־הממשלה.

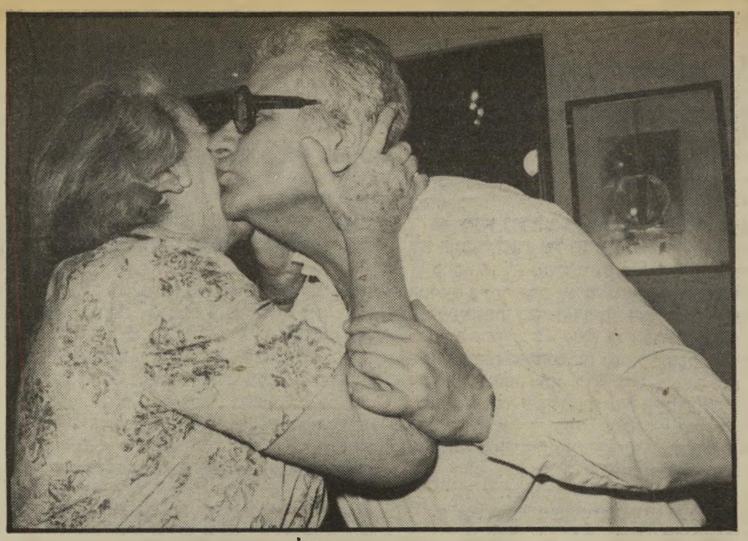

מועמד בן־הרצל
קרוב מישפחה

להחביא התנצלות

בשבוע האחרון זעמו הרוחות בקרב חלק מכתבי מבט הוותיקים. הסיבה לזעמם: גזר־עיתונות, שהביא אחד מהם.

גזר־עיתונות זה פורסם בהארץ ב־30 בינואר, בין מצבת־המניות ובין מודעה של ועדת־המישנה לתיכנון ולבנייה.

המודעה פורסמה תחת הכותרת „התנצלות", והיה חתום עליה חבר הוועד־המנהל של רשות־השידור, ח"כ **מאיר שיטרית**.

על מודעה זו (ראה: גלופה) הגיב אחד מבכירי חטיבת־החדשות בטלוויזיה: „במערכת־הבחירות עשה שיטרית לעצמו כותרות בעמוד ראשון כשהסית המונים כנגד הטלוויזיה והציגה כרורפת־הליכוד. עכשיו הוא מתנצל במודעה קטנה, שאיש אינו רואה אותה. קשה לומר ששיטרית, שערך סידרה על 'אזרחות טובה' בטלוויזיה הלימודית, תוך ניצול מעמדו, העניק בפירסום מודעה זו שיעור מכובד של אזרחות טובה. הוא גם לא הוסיף כבוד לוועד־המנהל של רשות־השידור, שהוא חבר בו..."

ריברור ורוברת

פרישתה הפיתאומית של **אריאלה רבדל** ממישרת רוברת רשות־השידור, ומינוייה

התנצלות

בישיבת הועד המנהל של רשות השידור ב־22.6.81, הזכרתי הר־פעה בטלוויזיה של הילדה דר־תם ע"איש בתו של עיאש ממז־כרת־בתיה. באותו שידור סיפ־רה הילדה כי הותקפה בעת מע־רכת הבחירות כשחילקה הומר תעמולה של אמת. אני טענתי כי הדברים לא קרו וכי הילדה הודרכה ע"י אביה לפני השי־דור. אמרתי כך בתום לב וב־מסגרת תפקידי והיום אני חוזר בי מהדברים ומתנצל כפני שלי־מה עיאש וכפני כתו על כל עוגמת נפש או נזק שנגרם ל־הם כתוצאה מהדברים שאמרתי ומפרסומם בעיתון.

ה"כ מאיר שי...

התנצלותו של שיטר...
בין מודעות קטנ...

למישרת רוברת מישרד־האוצר, ...
ברוברות הרשות.

את מקומה של רבדל תפסה, **ירדנה הראל**, ראש לישכתו ...
הפרופ' **ראובן ירדן**, ...
הבטיח להראל ...
היא ...

הודיעה שהוועד־המנהל החליט פה־אחד על גינוי מחלקת־החדשות של הטלוויזיה, שהקרינה את הקטע ה„מצונזר".

הראל „ביברה" את דבריו של נציג המערך בוועד־המנהל, הר"ר **ישראל סלג**.

אחרי שהר"ר פלג האזין לנוסח ה„מרובררר" על ההחלטה פה־אחד בטלוויזיה, הוא פנה לרוברת ותבע ממנה לתקן את הדבר ולהפיץ לעיתונאים את ההודעה הנכונה.

סוס שחור במירוץ

במיסדרונות של הנהלת רשות־השידור שררה בימים האחרונים היסטריה, לקראת המינוי הצפוי של המנכ"ל הבא של רשות־השידור.

לפיד, שהיה עד השבוע האחרון המועמד המועדף לתפקיד, כאשר בעיקבותיו צוער היועץ־לשעבר לענייני־תיקשורת, **אורי סורת**, לא ציפה לכך שייכנס למירוץ סוס שחור, בעל סיכויים מירביים לנצח.

הסוס הזה הוא השרר הוותיק **יעקב בן־הרצל**. כאשר החל שמו של בן־הרצל להילחש במיסדרונות, הוא לווה תחילה בגיחוך.

בן־הרצל, בעבר מעובדיה הבכירים של רשות־השידור, איש הרדיו, ואחר־כך הטלוויזיה, אינו עובר מזה כמה שנים ברשות, אך הוא בקיא בכל מיכמניה וסודותיה.

הגיחוך הסתלק עד מהרה מהפנים במיסדרונות הרשות. הסיבה: בן־הרצל הוא קרוב־משפחה של ראש־הממשלה, יצחק שמיר, דבר שהפך אותו לבעל הסיכויים המירביים לתפקיד.

אם ייבחר לתפקיד, יהיה אחד הקורבנות הראשונים **טוביה סער**, מנהל הטלוויזיה, הרחוק מלהימנות על חביביו של בן־הרצל.

זה היווה את אחת הסיבות לניסיונו של סער, להקים שרולה של ראשי הרדיו והטלוויזיה, שתיפגש עם שר־החינוך־והתרבות, זבולון המר, ותפציר בו להשאיר את לפיד בתפקידו.

מאחרי המיקרופון

פאר ל.סיירת לב־ארי"

העיקור ההדרגתי של תפקיד מנהלת מחלקת־התוכנית בגלי־צה"ל, **עדנה פאר**, והדרהקתה מתפקידה בגל"ץ, הנראית כסופית. עשוייה להחזיר אותה למקום־עבודתה היחיד בקול ישראל. פאר היא עובדת־רשות... בחופשה.